

ఓమ్.

చి త్ర నీ తి య సు

వి ట క ం త పా శ ము .

❦❦❦❦❦❦❦❦❦❦

ఇది

గోదావరి మండల సభి శేటిపల్లి నివాసులగు
శ్రీయుత రుద్రీరాజు పద్మరాజుగారి పుత్రుడు

వేంకటరామరాజు చే

విరచితము.

— —

శ్రీ ముదర్శిని పత్రికాధి పతులగు
బ్రహ్మశ్రీ కస్తూరి శివశంకర కవిగారిచే
బరిష్కృతము.

శ్రీ సుదర్శిని ముద్రాక్షరకాలముందు
ముద్రితము.

అక్ష.

చిత్తనీతియను

విటకర్తపాశము.

శ్రీకృష్ణ

ఇతి

మద్రాసు వేంకటాచలరాజు వే

రచియింపఁ బడియె.

శ్రీకృష్ణ

శ్రీ సుదర్శనీ మహాత్మ్యంబు కాలయందు ముద్రింపించి
ప్రచురింపఁ బడియె.

నరసాపురము.

1918.

చిత్తసేవితా

విటకంఠపాశము.

ఉ. శ్రీరమణీ మణీ విమల

చిత్తసరోజ విహార భృంగుడున్

నారద తుంబురాది ముని

నాయక గాన రసాభి తుష్టా

నీరజనాభు చారుపద

నీరజ యుగము నందు నీవు సం

చారము చేసి పాపముల

నయ్యన వీడంగఁ జూచు చిత్తమా.

చ. కులములలోనఁ జూడఁ గదా

కూడనిదా కులమందుఁ బట్టు నా

వెలచెలి పాద యుగమును

వేడి గ్రహించిన పుణ్యమబ్బునా?

యిల నికుపద్రవం బగుచు

నింపగు శాకము బుండ హేయ

పలలముఁ దిన్నరీతి వెల

భామల గూడుట యేల చిత్తమా

ఉ. పాడగు నెల్ల పొమ్ములును,

బంధువు లెల్లరు నింకఁ జేతు నీ

జాడ లెరింగెనేని పోయ

జాయయుగుందునుతల్లిదండ్రులు!

గాడిద రీతి నెంత్రు చెలి,

కాండును పేళన చేయఁజాతు.

పాడు గుణంబుమాను వెల,

భామలఁ గోరకు వెర్రి చిత్తమా!

ఉ. ఎంచొ మాయ లాడులు మ

రెందరినో విటకాండ్రమున్ను మె

హారధులఁ జేసివైచి థన

మంతయుఁ లాగి పక్షిలఁజేయుటల

గ్రంథములందుఁ జాడ వొకొ

కాని గుణంబులుఁ గల్గు నిట్టి కా

మాంధుల తారఁబోయి మన

మా యపకీర్తికి పాలుగాకుమా!

ఉ. రంగగు చీర కుచ్చభుజు,

రమ్య పదంబులఁ జిందులాడ మేల్
బంగరు హార పంక్తి చను,

బంతులపై నటియింప నొక్క వా
రాంగన వాట్య మాడఁగను,
నయ్యది కన్గొని యుజ్జ్వల బోకుమీ
భంగము గల్గు నట్టి వెల
భామల గూడిన వెర్రి చిత్తమా !

చ. నరసులు బావగారు కడు

చాతురి గల్గిన వా రటంచుఁ దా
సరసకుఁ జేరి మోసమున

చక్కఁగ మాటలుఁ జెప్పినంతనే
మురియుచుఁ దాని మాగఁమునఁ
బోయిననింక ఘటిల్లి వ్యాప్తమై
పరువు నశింపఁ జేయు వెల
భామల గూడిన వెర్రి చిత్తమా !

చ. మచనుని కేలి నేలుమని,

(మచ

మాయల మాటలు కొన్ని వ్రాయు

ముదమున వారకాంత యొక,
 ముద్దుల పత్రిక వ్రాయుఁ బొంగి న
 ముదమునఁ దానిఁ గోరుటలు,
 మానుము పెద్దలు నిందఁ జేతు రా
 వద ఘటియిల్లు గాన వెల
 భావల గూడకు పెర్చి చిత్తమా !

ఉ. తల్లియుఁ దండ్రియున్ కులము
 భవంసము చేసెడు శుంతబుట్ట నం
 చెల్లపుడున్ మదిన్ పగవ.
 నింటను నధఃశరీర గుండ, వీ
 డల్లరి వా డటంచు బుధు,
 లందరు మోమున నుమ్మివైవ నీ
 వల్ల ధనాంగనా కుచము,
 లంటగఁ జూచెద వేలఁ జిత్తమా !

క. ధనకాంత లెంద రైనను
 మనకాంతకు నాటిరారు మహిలోఁ జూడన్
 జనకుమ నా మనవిని విని
 మనమా వెలకాంతపైకి మన్నింతు నినున్.

చు ధనముఁ గడిరచుటే పరమ,
 ధర్మముగాని విటాళి నెప్పుడున్
 మనమున నిండు ప్రేమ వెల,
 మానినిఁ జూడదు ప్రేమగల్గి న
 ఋషిగనఁ జేసి మాయలకు
 తోనగు నట్టులుఁ జేసి ద్రవ్య మం
 తను గొని కూరరుగ్మతల
 దానికి మారిడి తోసివేయు నీ
 పనులకుఁ జక్కినీవు వెల
 భామలఁ గూడకు వెరిచి త్రమా !

ఉ. కామ నిభాంగయంచు వగ
 కాడ యటంచును వేశ్య బిల్వఁగా
 ప్రేమ జనించె నా పయిని
 పీన పయోధరి కంచు మెచ్చి యా
 భామనుఁ గూడి యుండెదవు
 వార వధూటికిఁ బ్రేమ సున్న యీ
 పామర బుద్ధి మాని వెల
 భామలఁ గూడకు వెరిచి త్రమా !

ఉ. వీధినిఁ బోవుచోఁ బిలచి,

వీడెమునిచ్చి విశ్రయోక్తిమీరబత్
 గాథలు దిద్ది గాథముగ
 కామము పుట్టగ జేసి విమృతన్
 నీధనమెల్ల భూషలకు
 నేనుపుమీరగ లాగు నందుపై
 తాదలు గల్గుగాన వెల
 భామలఁ గూడకు వెక్కి చిత్తమా !

ఉ. నృత్యము చేయుచున్ వలపు
 నేర్పుచు బూతులు కొన్ని బాడుచున్
 యత్యధికంబుగా నభినే
 యంబును నల్పంగ దానిఁ జూచినన్
 నత్యముగాగ రమ్మనెను
 సారసనేత్రీ యటంచుఁ దాని సాం
 గత్యముఁ గోరి నీవు వలు
 కష్టపు తోవలఁ బోకు చిత్తమా !

ఉ. బాసలు పెక్కు చేసెనని
 భావమునంగడు సంతసించి వే
 క్యానరసీరుహాక్షి నెపు.

దైవను నన్నగ ఎచ్చునే నదా
 మోసముఁజేసి యెల్ల ధన
 మున్ గొని వీధికిఁ గెంటునాడు మున్
 జేసిన బాస లుండవటు
 చేరకు చిక్కులు గల్గు చిత్తమా !

చ. బ్రతికిన నాల్గునాల్గు గుణ
 ఎంతఁ డితండని యెల్లవారలున్
 స్తుతి యొసరింపఁగా యశము
 తోరముగా గడియింపమాని న
 వ్వుతి మెయి వారకామినుల
 మాయల మాటల నమ్మ గోరెదా
 యతివలు మోసకత్తెలు సు
 మా! మామా! మరి నమ్మబోకుమా

ఉ. మామని దారకున్ దివిజ
 మాలిని రింధకు సిగ్గుఁ గూర్చు సిం
 గారము గల్గు నొక్క నెల
 కామిని యొక్కెడ నున్నదన్న నా
 దారినె పట్టి పోయెదపు

పాఠడి నొందిపోదు మన

మా ! వెలకాంతల జేరబోకుమా

ఉ. తుంటరివై సతంబు ధన

తోయరుహాక్షులఁ గోరుటెల ? వా

ల్గంటి కులాంగనా మణికి

గల్గిన సొంపగు సంగ వైఖరు

ల్కంటెను వారకామినికిఁ

గల్గిన యందము లెచ్చులుండునే ?

యింటను గల్గుదాని కల

నేనియుఁ వీడకు వెట్టి చిత్తమా !

ఉ. ఒక్కని తోడఁబల్కి యింక

నొక్కనికిన్ మరి బాస యిచ్చియిం

కొక్కనివల్ల డబ్బుఁ గొని

యొక్కనికిన్ కను సన్నజేసి తా

నొక్కని యింటికిఁగొను మ

ొక్కనికిన్ చెయి వీచి యందుపై

నొక్కని ముద్దు పెట్టుకొని

యొక్కనికిన్ పయిటోరఁజేసి వే

యొక్కనితోడఁ గూడు, వల

పుండునె వేశ్యకు వెర్రి చిత్తమా !

క. మారసతీసమాన సుకు

మార శరీరను వేశ్య కాంతనే
గోరితి మీ కదేటికిని

కూడ దటంచును చెప్పు పెద్దలన్
దూరి ధనాంగనన్ గవయఁ

దొల్లింటి మిండడు చూచెనేని కై
జారును దూసి ని న్నొడిచి

చంపును మాటికి తప్పబోవ దా
దారుణ కర్మమేల వెల

తన్ముల గోరకు వెర్రి చిత్తమా !

క. చుక్కల రాయనిస్ దెగడు

సోయగఁపున్ మొగమున్న తేనెలన్
గొక్కెడి మోవియున్న సుమ

కందుక యుగ్మముఁ శేలిసేయుబల్
చక్కని గుబ్బలున్న మెయి (యా

చాయలు హేమము మీరియున్న
ముక్కడి వేశ్య కాంతలకు

మోహము కెందకు వెర్రిచిత్తమా !

చ. పడుచు దటంచు గీతములు

బాడు నటంచును కైత చక్కగా
నుడువు నటంచు రోవనిత

నుం గని గాటపు మైత్రిసల్పి యా
గడవను సొమ్ములెల్ల నిడి

శౌరవ మెల్లను గంగగల్పి యా
పడఁతిని గూడియుండి పలు

బాముల జిక్కకు వెర్రి చిత్తమా !

చ. వెలచెలియన్ గనుంగొని వి

వేకము వీడి సదా విలాసచే
గులికెదు బానిఁగూడి యడి

కూడదులోకులు మెత్తురొక్కో?లో
కుల నటులుండనిమ్ము కడు

కూర దురంతపుఁ బన్నగంబుతో
చెలిమి యొసర్చిసట్లు వెల

చేడెను గోరకు వెర్రి చిత్తమా !

ఉ. తుంటరి వారితోఁ గలసి

తుంటరిగాఁ దిరుగాడు చుండఁగా
కొంటె తనంబునన్ బడుపు

గొమ్మల యిండ్లకుఁ దాడ్చి నింద వె
 న్నంటఁగ జేసియూ పయిని
 నన్నివిధంబుల గేలిసేతురా
 దంటుసిపాయి లంచుకయి
 వబ్బర తోఁపలఁ బోకు చిత్తమా!

చ. దనకుఁడు దిట్టనిమ్ముప్రియ
 జాయయుఁగుందినఁగుందనిమ్మునా
 ధనమును బోవనిమ్ముయల
 దానినిఁ గూడక మాననంచు నీ
 వనుకొని యా ధనాంగన గృ
 హమ్మున కేగి విశేషమా ధనం
 బును వెల కాంతకిచ్చి కుల
 మున్ జెడుమాటకు బాలుఁజేసి యా
 వెనుకను బిచ్చ మెత్తుకొని
 వీధుల ద్రిమృతనేల ? చిత్తమా !

చ. పడవు చెలిన్ దగుల్కొని య
 పారముగా ధనమిచ్చి యవ్వియున్,
 గడచిన వెన్న యింటఁ గుల
 కామిని కుంచిన యెల్లహేమఁపుం

దొడవుల నిచ్చి పిమ్మటను
 తొల్లి గడించిన మాస్యమమ్మి యా
 పడఁతికి థారబోసి యది
 చాకిటికిన్ పడ గెంటునాడు హా
 వెడగుమతిన్ జరించితి వి
 వేకము వీడితీ నంచు యేడ్చెదే ?
 వడివడి నేగి నీవు వెల
 భామలఁ గూడకు వెట్టి చిత్తమా !

శు. మిలమిలలాడు చేలయును
 మేలగు బంగరు భూషణంబులున్
 తళతళలాడు తైలయును
 దాలిచి వార మృగాక్షి బోవుచో
 పులుసునుఁ దిన్న మర్కటము
 పోలిక నూరెదవేల వారణో
 మలి మధులిస్తభము సు
 మా! మనమా! మదివెట్టిమానుమా!

జీ. గుమ్మముచెంత నొక్క వెల
 కోమలి నిల్చి యపాంగ దృష్టిచే
 రమ్మని బిల్చి నంతటనె

రంజిలి దానినిఁ గూడనెంచి వే
గముగ్రగ నేగఁబోకు కుల
కామిని విన్న విచారమొందు పా
పముఘటిల్లు దాన వెల
భామల గూడకు వెర్రి చిత్తమా!

ఉ. న్యాయ మటయ్య నీకు కుసు
మాయుధుబాణ పరంపరాగ్నికిన్
గాయము నిల్పఁజాల నిఁక
కామునికేళిని నేలుమంచు ని
న్బాయనటంచు వ్యధఁమగు
బాసలు జేసిన వారకామిని
మాయలలోనఁ జిక్కి పలు
మారు శ్రమం పడబోకుచిత్తమా!

ఉ. మారసమానరూప యను
మాన మదేలను నేను నీసతిన్
గూరిమి తోడఁ జూడుమిఁకఁ
గోరను వేరొక వాని నంచు యా
వారవహూటి మిథ్యలగు
బాసలు చేసిన నమ్మి పొంగి యా

భారము మోయనేల వెల

భామల గోరకు వెర్రి చిత్తమా !

ఉ. వార వహూటలన్ దగిలి

సాడయి పోయిరి యెందరో జమిం

దారుత యెంతగల్గిన య

ధాఫితి నుండంగ బాలినారె యె

వ్వారును నిల్వజాల రిక

వార సధూటికి ముందుగా నమ

స్కారము జేసి నీకుఁగల

గౌరవ మీగకు వెట్టి చిత్తమా !

చ. కనకపు మెట్టపై న మన

కాపుర మైర శనిగ్రహంబు చా

డ్చున నది యంతయున్ పడుపుఁ

బోటి హరించి యనంతరంబు తా

గొనువని చిప్ప కర్మయును

గూరిది బిచ్చము నెత్తె బంపు నీ

పనిపయి కోర్కె మాను వెల

భామల గూడకు వెర్రి చిత్తమా !

చ. పరుడొక కామినిన్ గలసి

వశిష్టలుచుండె నటంచు విన్నచే
 పరసతియందు పేమ తన
 పక్షమునం గలుగంగ లేదునా
 వరుస కటంచు రోసి కుల
 వారిజ లోచన పాడు నూతిలో
 నుమకంగఁ బోవునొక్కొ మది
 నూహయొనర్చుము వెర్రి చిత్తమా

ఉ. బారులతోడ సఖ్యమును
 నల్పి ధనాంగన చెల్వబొంది యా
 కూరులతోడ చోరత న
 కుంతితరీతిని సంచ రింపగా
 చోరుడు తుంట రీతఁ డని
 చూచిన వారలు దిట్టు దీనికిన్
 గారణ మా వెలాంగనయె
 గాదె తలంపఁగ వెర్రి చిత్తమా !

చ. సరస మెరింగినట్టి నెర
 బాణ వమూరి యనేక రీతులన్
 మరుని కళా ప్రపంచమున
 మార్గముఁ జూపెడు ముద్దుగుమ్మ నే

వరుగు మటంచు తుంటరి వి
 టాళి వచించిన నేగఁబోకు మీ
 వరువు నశించి పోవు వెల
 భామల గూడకు వెర్రి చిత్తమా !

జీ. కాగుల నిచ్చు నప్పుడు వి
 కానముమోమునఁజూపియెన్నియో
 బాసలుజేసి యప్పటికి
 బ్రహ్మ పథంబును ముట్టజేయు నా
 కాగుల నీయకున్న తన
 కాళ్లను బట్టిన జేరనీయకా
 యాచలు మానుకొమ్ము మన
 మా వెలకాఠలఁ గోరబోకుమా !

చ. ధనమును సర్వ భూషలును
 తండ్రిగడించినమాగ్యమంతయున్
 ధనసతి పాలు తాఁ బసి త
 నంబున నుండి గడించు సద్యశం
 బనయము గంగపాలు తను
 వంతయు రోగము పాలు జీవనా
 లిన సుతు పాలు పిల్లలును

నింతియుఁ బంచలసాలు కావునన్
మనకవి యేల వద్దు వెల
భామల గూడకు జెరిచి త్రమా !

ద. వెల లలనా శిరోమణుల
వేడి వరింతురు సామరాళి యా
చెలియలు మోస వుత్తురని
చిత్తమునం దరయంగ లేరు ని
ప్పుల నడుమన్ బదంబిడిన
పోలిక గాదె తలంచి చూడ రో
వెలమలపొత్తు ? యో మనమ !
జేరఁపు చానను గూడఁ బోకుమా !

జీ. ఇంటను నద్దుగాబ్బియేగు
నింతి రఠీసమదేహ యుండఁగా
తుంటరిపై ధనాంగనల
తోడను గూడుటలేల ? పెంచువా
రింటను పాలు నన్నమును
నెంత యొసంగినఁ గాని యావలన్
చెట్టలఁదిన్న కుక్కగతి
వెట్టి గుణంబులు మానుచిత్తమా !

చూ పకపక నవ్వి యో నఖండ!

భావభవ్రాపమ ! రాజసుందరా !

వికచ నియోజనేత్ర రణ

వీర ! మహారథ నైరి భంజనా

యికమము నేలుమా యనుచు

నింపుగ వేశ్యలు కైతఁ జెప్ప నా

సకీయలఁ గూడ నెంచెదవు

చాలును జాలును వెట్టి చిత్తమా !

ఉ. లోకమునందు మానవులు

లోలతచే వెల సుందరాంగులన్

సాకుదు రింట నుంచుకొని

సాఫ్వికులాంగన జూచు చుండఁగా

నీ కరణిన్ సతీతిలక

మింకొకనిన్ గలియన్ సహింతురే

చీకు దనంబుమాని వెల

చేడెల గూడకు వెర్రి చిత్తమా !

ఉ. పంజరవాక్కుధారురి.స.

మస్తముగోలుచు వీణమీటుచున్

శరణి మేలి మేలిమి పూ

రంగును గాంచి కరంబు పొంగి యా
 లంజయె భాగ్యదేవత యి
 లాస్థలినంచును దాని మాయల
 స్పంజరమందుఁ జిక్కకు మసా
 యము గల్గును మూఢ చిత్తమా !

ఉ. ఏమి ? కులాంగన న్విడచి
 యీగతి వేశ్యల పైకి నేగడా ?
 కాముని కేళిగూడ గుల
 కామిని చాలదొ ? వార కాంతలం
 దేమి విశేషముండు భువి
 నింతుల కందరి కొక్కతరె కా ?
 యేమి విశేష మన్న, వెల
 యింతి నశింపఁగఁజేయు నింతె యీ
 పామర బుద్ధులేల వెల
 భావల గూడకు వెర్రి చిత్తమా !

చ. గళమునఁ దాళి గట్టినది
 గాదె నతీమణి ? యగ్ని సాక్షిగా
 లలననుఁ బెండ్లియాడుతరి
 లాతి సఖా గననంచు బల్కి వే

శ్వల నీవుడేలఁ గోరుట ల

హ యది ధర్మమో? చాలుచాలు నీ
పలువ తనంబుమాని వెల

భామల గూడకు—

ఉ. మేనీ హారరగుఁ జూచి నతి

మేలు మొగంబును గాంచి సన్ననా
కొనునుఁగాంచి చెండ్లసరి

గాంచిన చగ్గవ శోరుఁజూచి లో
చానను గూడకుండు నర

జన్మ మదేటి కటంచు నూరి యా
మానిని తోడఁగూడి కల

మాన్యము దానికి భారఁబోసి నీ
మానముఁ గంగఁగల్పకు సుమా

మనమా ! వెలకారత వీకుమా !

జి. కన్నలు మూసి యేల వెల

కామిని పైకి సవారు బోయెదా
పన్నగ వేసులన్ గలయు

పాఠాక రేనియు హెచ్చినారె నీ
కన్న సమర్థులే తనువు

గాయములై చెడిపోయి యేడ్పుతో
నెన్నఁగరాని బాధఁడి

యెల్లరి తిట్టుల నాలకించుటల్
కన్నులఁ జూడలేదె? యిది

కాదు నుబుద్ధుల కీతి చిత్తమా !

ఉ. గాయములై శరీరములు

కశ్మలభారల గారుచుండగా

హేయఁపు పాసనల్ వెడల

నెల్లరు మోమున నున్ని వైవ మొ
రోయని యేడ్పుచుండి యింక

రో వెలఁదిన్ గనఁబడటన్న వా
రీయిల నెందరుఁడిరొ యొ

కించుక గన్నుల నెత్తి ధూడు మా
చాయకుఁ బోయినీవు నగ

చాటను బొరిడకు వెరిచిత్తమా !

చ. కులసతి నూతుల న్నెదుక

కూళ యటంచును తోడివారలున్
జలకనజేసి చూడఁ బ్రియ

సోదరవగళము మోడఁజూడ నిం

దల బడి పోతి మెట్టులని

తల్లియుఁ దండ్రియు గుందుచుండవే
శ్యలఁ గలియన్ రవంతయును

సౌఖ్యము గల్గెదు సర్వ మీపు లో
పలఁ దలపోసి చూచి వెల

భామల గూడకు—

ఉ. మేడలు మిద్దె లమ్ముకొని

మిక్కిలియు గ్నిరుపేద వారలై
కూడును గుడ్డలేక పెర

కొంపలకున్ జని ముష్టి నెత్తుటల్
జూడఁగ లేదె? జూడనిది

సాంపని తోచెనె? చాలుఁ జాలు నీ
పాడు గుణంబు మాని వెల

భామల గూడకు—

చే. ఇరువురు జారు లొక్క వెల

యింతినిఁ గూడఁగ నెంచి వేరుగా..
చెరియొక ప్రక్కఁనుండి చని

చేడెను జేరఁగ ముష్టి యుద్ధమృత
జరిపి యనేకులౌ పిటలు

చచ్చి రటంచును వింట లేదె? యా
తెరువున బోక బుద్ధిగొని
లిస్సెని నుండుము వెర్రిచిత్తమా !

౨. వెలచెలితోడఁ గూడి కల
విత్తము దానికి ధార బోసె నీ
తులువ యటఁన్న చాలదె బు
ధుల, మరి తొంబది డిట్టనేల ? ఛీ
కులసత్యమందు నీకుఁ గల
కోర్కెలు దీర్చు కొనంగ నెవ్వరు
బలుకఁగ లేరు గాదె మన
మా వెలకాంతలఁ గోరఁ బోకుమా

౩. భసనతి నుంచుటే మిగుల
తిప్పుగదా ? యది పెండ్లిలోనికిన్
జనగనె దాను నెగి యిది
నాప్రియ యంచనఁ బెద్దతప్పు నీ
కనక నిభాంగి గజ్జెలు
గట్టిదు నాదు సనుజ్ఞ లేక యం
చనికదు ప్రజ్ఞఁబల్కు నది
యన్నిటి కంటెను పెద్దతప్పు త

ప్పని యిది మంచి యంచు నిది
యాత్మఁ దలంపుము వెర్రి చిత్తమా

ఉ. సారస పుష్పముఖ్య సుమ
సంఘమమండఁగ భృంగమేగి బల్
వైరము గల్గు చంపకము
పజ్జ శ్రమంపమ రీతి స్వీయమా
నీరజ నేత్ర జాయ మన
నీడవలె జరియించు చుండఁగా
వార విలాసిని మఱుల
పెక్కుకొక దలఁపేలఁ చి నమా !

చ. ననువిడనాడి యొక్క వెల
నారిని గూడెను నా ప్రియుండు నా
మనవి దృఢీకరించి యని
మానిని ! భార్య విచార మొందగా
ధనసతితోడ గూడుటలు
ధర్మముగాదు సుమీ ! యెత్తెన నా
మనవిని నాలకించి వెల
మానిని గూడకు వెర్రి చిత్తమా !

౩. పడవుఁ జేడెలఁగూడి • నడచు చుండుట మేలొ
 కులకామినిని వీడ • కుంట మేలొ
 వెలకాంతలనుఁ గూడి • కులుకుచుండుటమేలొ
 బుధులు పోయినదారిఁ • బోవమేలొ
 ధనకామినులఁగూడి • తనరుచుండుట మేలొ
 పదిమందిచే దిట్లు • పడుటమేలొ
 గుత్తకాంతల కెల్ల • విత్తమిచ్చుట మేలొ
 తిరిపమెత్తుచు సదా • తిరుగ మేలొ

౪. యెంచిచూడుమి యిదియెల్ల • నించుకంత
 గుత్తకాంతలఁ గూడుటే • గొప్పగాదు
 బుధులు వలదన్న తోవలఁ • బోవరాదు
 మంచి చెడుగుల మదిని యో • జించు మనమ!

౫. ముప్పియెత్తుట తప్పి • పోవనేరదు గదా
 వారకాంతల పొందు • గోరనేల
 సద్గుణం డని బుధులే • సన్నాతింపరు గదా
 వారకాంతల పొందు • గోరనేల
 మర్యాద విడనాడి • పరుగు వారును గదా
 వారకాంతల పొందు • గోరనేల
 నపకీర్తి పొబలి వె • న్నంటి వచ్చుచు గదా

వారకాంతల పొంతుఁ • గోర నేల

గీ. యెన్నిసారులు జెప్పిన • నించుకైన
జ్ఞానమెరుగవ యింత యా • గడ మదేల
తప్పు ముమ్మాటికిని తప్పు • తప్పు తప్పు
వారకాంతలఁ గూడకు • పాదు మనమ.

గీ. సందు గొందుల వెంట • సంచరింపఁగ నేల
పరులను గని యుల్కి • పడఁగ నేల
మూఖతచే సదా • మొండిగోడలు దాటి
పెజారు దెబ్బలు • బడఁగ నేల
అధరాతక్కింబున • నరుగుచో జనులెల్లఁ
జోరుఁ డనఁగ దంకి • పార నేల
తుంట రీతఁడని • కొంటెవారలు జేరి
నొవ్వఁగా రాలచే • రువ్వనేల

గీ. వార కాంతల కై బోవు • వారల కివి
తప్పు మన్నను కలనైన • దప్పి పోవు
మదము బట్టిని మహిమంబు • మాడ్కి నీవు
వార కాంతల కై బోకు • పాదు మనమ.

3. శృంగారముగ నొప్పు • బంగారు భూషణ
 యిన్ని నన్నాల్లెకా • యిచ్చ కములు
 పేరైన మేలపట్టు • చీరలు దంజిగా
 యిచ్చి నన్నాల్లెకా • యిచ్చ కములు
 వన్నె చిన్నెలు గల్గి • యున్న రైకలఁ దెచ్చి
 నిచ్చి నన్నాల్లెకా • యిచ్చ కములు
 పలు రంగులకు గుల్కు • విలువైన లంగాల
 నిచ్చి నన్నాల్లెకా • యిచ్చ కములు

4. హెచ్చుగూకల నిచ్చిన • నిచ్చ కములు
 నెన్ని యేనియుఁ జూచుచు • నీయ కున్న
 గుక్కులను బోలె వెడలంగఁ • గొట్టు గాదె
 ప్రేమ గల్గునె చిత్తమా! • విత్త సతికి

5. మంజుల దరహాస • పుండము ల్పెద్దజల్లి
 పసమీర కైదండ • నొనఁగు దాని
 గల్పి గుబ్బు జిగి • గనబడ గనకుండ
 మించు ప్రేమను శాఁగ • లించు దాని
 కరకంకణములు ని • క్వణము రిహిగవు
 చిరుచిరు మఃశితముల్ • సేయు దాని
 ముద్దు ముద్దుగఁ బాడ • ములఁ దన యెదఁబ్రేమ

హస్తాంతరిచి హాయిగా ♦ నొత్తుదాని

గో. మోము మోమునఁ గదియించి ముచ్చటలకు
వన్నె రాచిల్క పల్కులు ♦ పల్కుదాని
వీడి పరకాంత తోడను ♦ గూడెనేని
చించి చెండాడ వలె నట్టి ♦ చెనటిజనుని

—విటకంతపాశము—

సంపూర్ణము..

10365

2001-02

912

8607

2001-02